

ПЕДАГОГІЧНІ НАУКИ

DOI: <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2021-4-92-7>

УДК 373.2.091.3:001.895

Басюк У.С., Коваленко О.В.

Київський університет імені Бориса Грінченка

МЕТОДИЧНИЙ СУПРОВІД ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В ЗАКЛАДІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

Анотація. Розкрита дефінітивна характеристика таких основних понять дослідження, як: методична робота і методичний супровід, новації, інновації та інноваційні технології. На основі аналізу дефініцій та наукових психолого-педагогічних досліджень розмежовані поняття «методична робота» та «методичний супровід» та показана їх особливість на засадах гуманізації. Виокремлені і проаналізовані нормативно-правові документи, у яких знайшли відображення питання методичного супроводу інновацій в освітньому процесі. Здійснено теоретичний аналіз досліджуваного питання. Представлені найбільш ефективні форми методичного супроводу з використання інноваційних технологій у організації освітнього процесу в ЗДО (семінари-практикуми, майстер-класи, круглі столи тощо).

Ключові слова: методичний супровід, новації, інновації, інноваційні технології, освітній процес, заклад дошкільної освіти.

Basiuk Uliana, Kovalenko Olena

Borys Hrinchenko University of Kyiv

METHODICAL SUPPORT OF THE USE OF INNOVATIVE TECHNOLOGIES IN THE ORGANIZATION OF THE EDUCATIONAL PROCESS IN PRESCHOOL EDUCATION INSTITUTION

Summary. Due to the elaboration of encyclopedias, dictionaries, reference books, etc. the definitive characteristic of such basic concepts of research as: methodical work and methodical support, cooperation and co-creation, innovations, innovations, innovative processes and innovative technologies is revealed. Based on the analysis of definitions and scientific psychological and pedagogical research, we distinguished between the concepts of "methodical work" and "methodical support", showed their commonality and differences and features on the basis of humanization. The reference sources, publications of scientists and practitioners elaborated by us prove that it will be more legitimate and humane in form and content to use the wording not "methodical work" but "methodical support" of the educational process. It envisages the subject-subject relations of the participants of the educational process in the preschool, the help and support of those steps of teachers, which are aimed at optimizing the educational process in the preschool institution. The normative-legal documents in which the question of innovative activity in education and methodical support of such activity in educational process were reflected are selected and analyzed. On the basis of elaboration of dissertation researches and scientific articles the theoretical analysis of the researched question is carried out. The issue of resistance to innovations in education and their causes, which is called "anti-innovation barriers", was singled out. It is substantiated why traditional forms of methodical work with teachers are not effective today and need to be revised and modified both in terms of content and form. This is especially true of the current quarantine restrictions. The most effective forms of methodical support on the use of innovative technologies in the organization of the educational process in ZDO (seminars, workshops, round tables, business games, problem solving, etc. are presented).

Keywords: methodical support, innovations, innovations, innovative technologies, educational process, preschool education institution.

Постановка проблеми. Дошкільна освіта являється фундаментом системи освіти нашої країни. Саме на даному етапі відбувається становлення та подальший розвиток дитини як свідомої, гармонійно розвиненої особистості. Про це свідчить факт, що в основу дошкільної освіти України закладено принцип безперервності освіти (з англ. *Lifelong Learning*), тобто людина формується, розвивається, навчається протягом усього життя.

Сучасне суспільство перебуває в активній фазі трансформації. Воно є динамічним, відбувається діджиталізація (з англ. digitalization – «оцифрування інформації»). Відповідно до теорії поколінь В. Штрауса і Н. Хоува на зміну покоління дітей «Z» прийшло покоління «Альфа» («Діти смартфо-

нів», Google babies). Які вони, сучасні вихованці? Вони активні, готові сприймати нове, готові до експериментів, проектування, пізнання інформації через різноманітні форми її подання (зокрема й використання ІКТ). Нова редакція Базового компоненту дошкільної освіти (2021) враховує особливості сучасних дітей та ставить високі вимоги щодо освітньої діяльності в ЗДО. Отже, впровадження інноваційних технологій в освітній процес ЗДО – це не що інше, як наступна сходинка виховання, навчання та розвитку дітей, готових до викликів сучасного суспільства.

Варто зазначити, що впровадження та використання будь-якої новації – це складний процес, який потребує супроводу. Активне реформування освіти України загалом і дошкільної,

зокрема, зумовлює потребу в пошуку та використанню нових форм та методів методичної роботи. Методичний супровід є надзвичайно важливим в організації освітнього процесу в ЗДО, оскільки дає змогу педагогам організовувати освітню діяльність, опираючись на допомогу у виборі найбільш ефективних шляхів вирішення педагогічних задач.

Аналіз останніх досліджень і публікацій дозволяє засвідчити, що проблема методичної роботи, методичного супроводу та впровадження інновацій висвітлена у працях багатьох науковців. Зокрема, теоретичні засади організації методичної роботи висвітлені у працях Ю. Бабанського, Я. Бенціон, В. Бондаря, М. Воронки, І. Жерноска, Л. Занкова, О. Зубкова, Н. Комаренко, Л. Набоки, М. Поташника, В. Пуцова, В. Симонова, Г. Щедровицького та ін.; практичне втілення питань проблеми організації методичного супроводу освітнього процесу в закладах освіти висвітлено у працях Г. Бельської, А. Богуш, К. Волинець, Н. Гавриш, А. Гончаренко, Н. Дятленко, Є. Єрмоленка, Л. Калужької, О. Коваленко, О. Кочерги, К. Крутий, М. Машовець, Л. Швайки та ін.; теоретичне обґрунтування та практичне втілення використання інноваційних технологій в закладах дошкільної освіти висвітлено у наукових працях В. Березюка, К. Бондаревої, А. Гончаренко, І. Дичківської, Н. Дятленко, М. Єфименка, Л. Калужької, Л. Козак, К. Крутий, Л. Меленець, М. Отрошенко, В. Паламарчука, Т. Поніманської, Т. Пономаренко, О. Рудіка, Г. Смольникової, О. Таран та ін.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Проблемам методичної роботи в ЗДО присвячено чимало публікацій, наукових досліджень, рекомендацій тощо. Проте, недостатнього висвітлення набуло питання методичного супроводу, виокремлення його як окремої складової частини методичної роботи та висвітлення ефективності даного виду роботи. Також варто зазначити, що більшого визначення потребує питання методичного супроводу впровадження інноваційних технологій у освітній процес ЗДО як неодмінного процесу розвитку сучасного дошкільного закладу.

Основними цілями даного дослідження було теоретичне обґрунтування та визначення дефінітивної характеристики основних понять дослідження, аналіз праць науковців щодо означення форм і методів методичного супроводу щодо використання інноваційних технологій ЗДО. Зокрема метою нашого дослідження визначаємо вивчення інноваційних форм методичного супроводу в ЗДО, зокрема з використанням інформаційно-комунікаційних технологій.

Виклад основного матеріалу. Основним завданням початкового етапу дослідження є опрацювання та аналіз основних термінів дослідження з метою упорядкування та систематизації їх лексичного значення з проблеми методичного супроводу використання інноваційних технологій у ЗДО: «методична робота», «методичний супровід», «інновації», «інноваційні педагогічні технології», «інноваційні технології».

Для подальшого аналізу терміну «методична робота» ми вважаємо за необхідне проаналізувати поняття «методичний». Великий тлумачний

словник сучасної української мови подає даний термін у двох значеннях: 1) те, що стосується методики; 2) який здійснюється за певним планом, дуже послідовний, систематичний [2, с. 31]. Кембриджський словник визначає термін «методичний» як: 1) систематичний, контрольований; 2) те, що здійснюється в правильному, чіткому порядку [11].

Ми вважаємо найбільш комплексним визначенням методичної роботи в Енциклопедії освіти – це цілісна, заснована на досягненнях науки, освітніх інноваціях, конкретному аналізі стану навчально-виховного процесу, система діагностичної пошукової, аналітичної, інформаційної, організаційної діяльності та заходів, запропонованих на всебічне підвищення професійної майстерності кожного вчителя, розвиток творчого потенціалу педагогічного колективу в цілому та вдосконалення якості навчально-виховної роботи [4, с. 497].

Варто відмітити, що поняття «методичний супровід» та «методична робота» відрізняються. Загальнофілософська основа визначення поняття «супровід» – це теорія вільного вибору, як і умови розвитку. Початковим положенням формування наукових витоків супроводу є особистісно-орієнтований підхід, де розвиток розуміється як вибір суб'єктом ліній професійно-особистісного самовдосконалення. Для осмислення поняття «супровід» варто здійснити його аналіз. В словнику російської мови С. Ожегова термін «супровід» розкривається наступним чином: супроводжувати – означає слідувати чому-небудь, служити додатком, доповненням до чого-небудь [8, с. 117].

Близькими поняттями до супроводу є співробітництво, співтворчість. Словник-довідник з професійної педагогіки визначає поняття співробітництва (з англ. Collaboration) як інтерес один до одного, взаємна довіра у спілкуванні, партнерські стосунки у спільній діяльності; діяльність спільно з ким-небудь, співпраця.

Співтворчість (з англ. Co-creativity) – взаємодія двох чи більше особистостей, кожна з яких перебуває у стані творчості, зайнята індивідуальною творчою діяльністю і прагне до злиття, взаємопроникнення творчих задумів іншого партнера, підкоряючись законам ансамблевого виконавства [11, с. 175].

Проблема методичного супроводу широко окреслена в психолого-педагогічних дослідженнях науковців, оскільки це складний багатограний процес формування взаємодії педагогів для досягнення визначеної мети на шляху вдосконалення освітнього процесу. Зокрема, Е. Зеєр розглядає методичний супровід педагога як науково обґрунтований спосіб взаємодії супроводжувача (наставника) і супроводжуваного (педагога), спрямований на безперервний саморозвиток педагога в професії, обумовлений кількісними і якісними, змістовними і структурними перетвореннями особистості педагога, що веде до удосконалення природного, до поступального сходження в професії [5, с. 243].

У Великому тлумачному словнику сучасної української мови термін «інновація» конкретизується у таких значеннях: 1) нововведення; 2) комплекс заходів, спрямованих на впровадження в економіку нової техніки, технологій,

винаходів тощо [1, с. 506]; «оновлення», «зміна», «впровадження нового» (від лат. *novatio*). В педагогічному тлумаченні інновація означає нововведення, яке покращує хід і результати освітньо-виховного процесу. Інновацію можна розглянути як процес (масштабну або часткову зміну системи і відповідної діяльності) і продукт (результат) цієї діяльності [7, с. 18].

Інновацію в освіті сучасні українські вчені розглядають як процес створення, поширення і використання нових засобів (нововведень) для розв'язання тих педагогічних проблем, які досі розв'язувались по-іншому (О. Савченко); як «...комплексний, цілеспрямований процес створення, розповсюдження і використання новацій...» (Л. Ващенко); як результат (продукт) творчого пошуку або особи колективу, що відкриває принципово нове в науці й практиці, як результат народження, формування і втілення нових ідей (В. Паламарчук); як процес і кінцевий результат інноваційної діяльності (О. Попова); як процес оновлення чи вдосконалення теорії і практики освіти, який оптимізує досягнення її мети (Л. Даниленко); нововведення, новаторство, створення нового, суспільно значущого продукту діяльності людини, який узагальнено характеризується двома ознаками: перетворенням явищ, речей, процесів, а також новизною та оригінальністю (А. Бурова).

Поняття новація, або новий засіб вважаються синонімами. Новація – це сам засіб (новий метод, методика, технологія, програма тощо), а інновація – процес його освоєння [9, с. 110]. І. Підласий та А. Підласий зазначають, що для позначення новацій, заміни чого-небудь новим існує нормативне англійське слово «novation». Інновація ж означає таке нововведення, що здійснюється в системі за рахунок її власних («in» – всередині) ресурсів, резервів.

Ми вважаємо, що введення та використання інновацій неможливе без структурованої технології їх застосування.

Словник-довідник з професійної педагогіки визначає термін «інноваційні технології» як сукупність засобів і методів навчально-виховного процесу, спрямованих на досягнення прогнозованого результату, що передбачають особистісно-орієнтовану взаємодію викладача і того, хто навчається в процесі взаємних опосередкованих і безпосередніх впливів. Викладач із носія наукової інформації перетворюється на організатора процесу пізнання того, хто навчається, стає його помічником і радником, той, хто навчається із об'єкта навчання перетворюється в його суб'єкт [10, с. 79].

Окрім того, ряд науковців виділяють поняття «інноваційний процес». Так, зокрема, І. Дичківська трактує це поняття як комплексну діяльність по створенню, освоєнню, використанню та розповсюдженню нововведень, Т. Шамова зазначає, що інноваційний процес включає в себе формування та розвиток змісту і організації нового; О. Попова визначає інноваційний педагогічний процес як «обумовлений суспільною потребою комплексний процес створення, впровадження, розповсюдження новацій та інновацій та зміни освітнього середовища, де здійснюється його життєвий цикл; на думку Л. Ващенко,

інноваційний процес – це «циклічний процес переходу в якісно інший стан, з ревізією застарілих норм і положень...»; М. Потапшик стверджує, що інноваційний процес – це комплексна діяльність щодо створення, освоєння, використання та розповсюдження нововведень; В. Лазарев визначає інноваційний процес як зміни в цілях, умовах, змісті, засобах, формах та методах діяльності, які характеризуються новизною, мають високий потенціал для підвищення ефективності цих процесів, можуть мати довготривалий ефект, який виправдовує матеріальні та моральні затрати на впровадження нововведень. Він вважає, що інноваційні процеси вирішують такі завдання: виявлення недоліків педагогічної системи школи, пошук та оцінювання можливостей вирішення проблем, планування змін, організація та мотивація здійснення змін у педагогічній системі, контроль для здійснення інноваційного процесу та оцінювання результатів.

Змістом роботи наступного етапу нашого дослідження було опрацювання нормативно-правових документів, у яких висвітлюються питання інновацій. Інноваційну діяльність в освіті регламентує ряд нормативних актів, а саме: Закон України «Про інноваційну діяльність» (2002), Положення «Про порядок здійснення інноваційної освітньої діяльності» (2000) та Положення «Про експериментальний загальноосвітній навчальний заклад» (2002). Окрім названих документів, це питання знайшло відображення також у Законі України «Про освіту» (2017), Примірному статуті дошкільного закладу, «Примірному положенні про методичний кабінет дошкільного закладу» (2018) та ін.

Зокрема, в Законі України «Про інноваційну діяльність» визначені правові, економічні та організаційні засади державного регулювання інноваційної діяльності в Україні, зокрема і в освітній галузі, а отже, спрямований на підтримку розвитку не лише економіки, а й освіти, науки, культури держави інноваційним шляхом. Закон дає визначення низки термінів та правильне, адекватне їхньому значенню вживання. Це допоможе грамотно організовувати і скеровувати інноваційну та експериментальну діяльність в закладах усіх ланок вітчизняної системи освіти, оскільки на практиці зустрічається чимало перекозів у цій сфері.

Ми опрацювали понад 20 документів і їх зміст підтверджує пильну увагу нашої держави до питання інновацій та інноваційної діяльності в освіті України загалом.

Метою нашого дослідження на наступному етапі було розкриття особливостей і шляхів здійснення методичного супроводу щодо використання інноваційних технологій у освітньому процесі дошкільного закладу. Ряд науковців зазначають, що особливості методичного супроводу впровадження та використання інноваційних технологій у організації освітнього процесу в ЗДО зумовлені специфікою сприйняття педагогами новизни. І. Дичківська визначає, що упровадження нової ідеї, проекту або технології часто нашкоджені різними перешкодами, які названо «антиінноваційними бар'єрами». Опір нововведенням є поширеним явищем. Він може поставити як пряму відмову від участі в інноваційній

діяльності, імітація активності з одночасною демонстрацією того, що нововведення не дає позитивних результатів, тощо [3, с. 235].

Отже, важливим елементом, основною задачею методичного супроводу педагога щодо впровадження інновацій є його діагностика, т.т. виявлення готовності педагога до інноваційної педагогічної діяльності та визначення його інноваційної компетентності. Лише на основі діагностування педагогів можна організувати і здійснювати методичний супровід не на загаль, «з заплуцаними очима», як проводилось це впродовж десятиліть, а адресно, для тих, кому це потрібно, планувати і проводити лише ті форми методичного супроводу, потребу у яких висловили члени колективу в процесі діагностування.

Основними завданнями методичного супроводу, на думку О. Добощ, К. Білої, Н. Голіциної, В. Дуброви, К. Крутій, О. Милашевич та ін. в дошкільному закладі в умовах інноваційного розвитку, є: вивчення та впровадження перспективного педагогічного досвіду; ознайомлення з досягненнями психолого-педагогічної науки з метою підвищення наукового рівня педагога; збагачення новими, прогресивними і більш досконалими методами та засобами освітнього процесу; постійне вдосконалювання навичок самоосвіти, надання педагогу кваліфікованої допомоги, як у питаннях теорії, так і в практичній діяльності, у підвищенні результатів його педагогічної праці [1].

Узагальнюючи дослідження науковців, варто зазначити, що традиційні форми методичного супроводу потребують модернізації. Сьогодні ставить перед педагогами нові виклики – дистанційне або дистантне навчання. Особливо гостро дана проблема постає перед дошкільцями, адже, як вказує К. Крутій [6], діти-дошкільники не готові до навчання онлайн. Тому педагогам має надаватися кваліфікований методичний супровід для ефективного впровадження педагогічних технологій у освітній процес.

Консультування, семінари, семінари-практикуми, коучинг, майстер-класи, «круглі столи», педагогічні читання, ділові ігри – ці форми методичного супроводу виходять на новий етап з використанням ІКТ. Такі платформи як Zoom, Google Meet, Skype тощо дозволяють організувати інформативний методичний захід не тільки індивідуально для одного педагога, а й для групи вихователів, що потребують допомоги у вирішенні педагогічних проблем в режимі онлайн-конференції.

Використання колаборативних онлайн-інструментів дозволяє зробити такий захід ін-

терактивним. Віртуальна дошка Padlet є незамінним помічником для обміну ідеями між учасниками методичного заходу в режимі реального часу, сервіси для створення інфографіки (Canva, Pictochart) дозволяють створити яскравий наочний матеріал. Наприклад, для вирішення поставлених завдань під час «мозкового штурму» в режимі онлайн можна використати діаграму Ішікави (діаграма «риб'ячої кістки»), де кожен з педагогів наочно зможе простежити причинно-наслідковий зв'язок вирішення педагогічної проблеми.

Потужним інструментом методичного супроводу варто визначити Google Форми. За допомогою онлайн-анкетування, яке може бути й анонімним, вихователь-методист має змогу продіагностувати рівень готовності педагогів до впровадження інноваційних педагогічних технологій, настроїв в колективі, рівень обізнаності вихователів. Також Google Форми дозволяють провести неформальне оцінювання педагогів щодо вміння вирішувати педагогічні задачі. Тобто не стандартизувати оцінку, а в формі тестів чи інтерактивних вправ показати педагогу шляхи вирішення завдань, що постають перед ним.

Важливим елементом методичного супроводу є забезпечення педагогів необхідною літературою, інформацією. Сьогодні вихователі-методисти можуть створювати онлайн-книжки, віртуальні каталоги (за допомогою програм iSpring, WriteReader тощо) на допомогу вихователям. Генерування QR-кодів допоможе педагогам скористатись інформацією, використавши власний девайс і т.ін.

Висновки. Процес впровадження та використання інноваційних технологій у освітній процес закладу дошкільної освіти потребує якісного кваліфікованого методичного супроводу на всіх його етапах. Особливо гостро стоїть питання діагностики вихователя, визначення рівня його готовності до використання інновацій, оскільки впровадження нового потребує подолання певних психологічних бар'єрів. Перспективність методичного супроводу сьогодні залежить від поєднання традиційних його форм з інноваційними, з використанням сучасних інформаційно-комп'ютерних технологій.

Варто зазначити, що ефективність методичного супроводу використання інноваційних технологій виявляється не тільки у високій кваліфікації педагога, у вмінні вирішувати педагогічні завдання, а, насамперед, у підвищенні якості освітнього процесу з дітьми. Адже саме на дитину, на її розвиток повинні спрямовуватись всі процеси закладу дошкільної освіти.

Список літератури:

1. Беленька Г.В. Формування професійної компетентності сучасного вихователя дошкільного навчального закладу : [моногр.] Київ : Київ. ун-т ім. Б. Грінченка, 2011. 332 с.
2. Великий тлумачний словник сучасної української мови: 250000. уклад. та голов. ред. В.Т. Бусел. Київ; Ірпін: Перун, 2005. VIII. 1728 с.
3. Дичківська І. Інноваційні педагогічні технології : підручник. Київ : Академвидав, 2015. 304 с.
4. Енциклопедія освіти . Акад. пед. наук України: Голов. ред. В.Г. Кремень. Київ : Юрінком Інтер, 2008. 1038 с.
5. Зеєр Э.Ф. Психология профессионального образования : Учеб. пособие [Psychology of vocational education]. 2-е изд., перераб. Москва : Изд. Моск. пси-хол. соц. института, 2003. 480 с.
6. Крутій К. Вимоги до Зустрічі, або що таке дистант із дошкільцями? URL: <http://ukrdeti.com/vimogi-do-zustrichi-abo-shho-take-distant-iz-doshkolyatami/> (дата звернення: 19.04.2021).
7. Новікова Е.Б., Берандзе М.З. Інноваційні методи навчання. Кейс-метод. *Педагогічні науки*. 2014. № 3. С. 18–19.

8. Ожегов С.И. Словарь русского языка / под общей. ред. Л.И. Скворцова. Москва : ОНИКС: Мир и Образование, 2007. 640 с.
9. Пономаренко Т.О. Культуровідповідне управління якістю дошкільної освіти : Навч.-метод. посібн. Луганськ : Альма-матер, 2006. 230 с.
10. Словник-довідник з професійної педагогіки / За ред. А.В. Семенової. Одеса : Пальміра, 2006. 221 с.
11. Cambridge Dictionary. URL: <https://dictionary.cambridge.org/> (дата звернення 10.04.2021).

References:

1. Byelyenka G.V. (2011) Formuvannya profesijnoyi kompetentnosti suchasnogo vuxovatelya doshkilnogo navchalnogo zakladu: [monogr.] [Formation of pro-fessional competence of a modern educator of a pre-school educational institution: [monograph]. Kyiv: Kyiv. un-t im. B. Grinchenka, p. 332. (in Ukrainian)
2. Velykyj tlumachnyj slovnyk suchasnoyi ukrayinskoyi movy: 250000 (2005) / uklad. ta golov. red. V.T. Busel. Kyiv; Irpin: Perun, VIII, p. 1728. (in Ukrainian)
3. Dychkivska I. (2015) Innovacijni pedagogichni tehnologiyi: pidruchnyk [Innovative pedagogical technologies]. Kyiv: Akademvydav, 304 p. (in Ukrainian)
4. Encyklopediya osvity (2008). Akad. ped. nauk Ukrayiny: Golov. red. V.G. Kremen. Kyiv: Yurinkom Inter, pp.1038. (in Ukrainian)
5. Zeer E.F. (2003) Psyxologyya professyonalnogo obrazovanyya: Ucheb. posobyе. 2-e yzd., pererab. Moscow: Yzd. Mosk. psyxol.-socz. yn-stytuta, p. 480. (in Russian)
6. Krutij K. Vymogy do Zustrichi, abo shho take dystant iz doshkolyatamy? [Re-quirements for the Meeting, or what is a distance with preschoolers?]. URL: <http://ukrdeti.com/vimogi-do-zustrichi-abo-shho-take-distant-iz-doshkolyatami/>
7. Novikova E.B., Berandze M.Z. (2014) Innovacijni metody navchannya. Key`s-metod [Innovative teaching methods. Case method]. *Pedagogichni nauky*, no. 3, pp. 18–19. (in Ukrainian)
8. Ozhegov S.Y. (2007) Slovar russkogo yazyka, pod obshhej. red. L.Y. Skvorczova. Moscow: ONYKS: Myr y Obrazovanye, p. 640. (in Russian)
9. Ponomarenko T.O. (2006) Kulturovidpovidne upravlinnya yakistyu doshkilnoyi osvity: Navchalno-metodychnyj posibnyk. Lugansk: Alma-mater, p. 230. (in Ukrainian)
10. Slovnyk-dovidnyk z profesiynoi pedagogiky (2006) / Za red. A.V. Semenovoi. Odesa: Palmira, p. 221. (in Ukrainian)
11. Cambridge Dictionary. URL: <https://dictionary.cambridge.org/>